

Филозоф Жан Батист Ботул који је "написао" књигу "Сексуални живот Емануела Канта" никада није постојао и то име, као и сама књига исцела су измишљени. Измислила га је група француских аутора који су хтели да покажу како изгледа клиничка слика једног амбициозног мегаломанског хистерика, који без престанка конфабулира, измишља и кривотвори. И успели су. Тзв. филозоф по имену Бернар Анри Леви, "прогутао је црве на врху пецаљке" и у својој књизи обилато цитирао непостојећег филозофа Ботула, хвалећи га и поредећи се са њим, уз то нападајући великог етичара Емануела Канта. Тако је на површину, чак и за оне који слабо запажају, најзад избио прави патолошки карактер овог самозванца који се, неком вирусном несрећом, увукао чак и у светску политику.

Мржња према земљи којом привремено влада била је толико велика да је позив колеге "филозофа", обожаваоца непостојећег филозофа Ботула, савршено добро дошао.

А онда је истоименог поново обузео хистерични занос. Тај занос требало је да га извуче из досаде и истости живота богатих џет-сет паразита који ништа не морају да раде и који неутољиво траже, макар и неку морбидну, садржинску забаву. У страсти свога импулса, купио је авионску карту, одлетео у Бенгази који му се учинио врло сличан некадашњем Сарајеву, направио наврат-нанос неку петицију свога породичног клана, пропалих париских глумаца и глумица (којима се плоче, филмови, или књиге слабо продају), потом ступио у контакт са десетак "побуњеника" у Либији, а затим "цезаревски" позвао свог париског друга Саркозија и саопштио му: "Буди први који ће признати побуњенике и први који ће поново бомбардовати Либију!". Јер, у његовом свету важно је бити први! Он је први предложио француско бомбардовање Либије!

Иако ништа значајно осим хистеричне агитације у филозофији није оставио, себе сматра великим филозофом и потписује се скрећеницом БХЛ (један је од оних који су у Паризу највише викали у правцу бобардовања Срба). Осветољубивом Саркозију, односно његовој психологији инфериорности коју је одлично описао Алфред Адлер, ово је било довољно: позив да у нечему буде први! Није ни важно у чему, само да нешто уради први! Тренутни "управник Француске" то је једва дочекао. Тај привремени стечајни управник државе, или "генерал Пинокио", као га зове један француски писац, одмах се, после

Либија и француски "ботулизам"

Пише: Мила Алечковић-Николић
недеља, 03 април 2011 12:16

велике философске идеје бомбардовања, пропео увис и порастао чак за десет сантиметара. Показаће он већ једном тој Француској ко је он! Мржња према земљи којом привремено влада била је толико велика да је позив колеге "философа", обожаваоца непостојећег философа Ботула, савршено добро дошао.

А затим је Саркози, погребник Француске републике, почео да наглашава податак да француски носачи бомбардера који иду ка Либији носе име "Шарл де Гол". Циљ овога био је да се у свести људи направи "условни рефлекс" између имена Де Гол и бомбардовања, како би се покојни генерал окретао у свом часном гробу и како би се Француска што више понизила.

Дубинска психологија Микија Мауса

Али, наравно тај извесни БХЛ философ који је Саркозија "убедио" да бомбардује Либију, потпуно је безначајан и непостојећи као и сам философ Ботул, на кога се позива. Он је само трули нокат једног дугачког прста који је на земљу Либију већ увелико и одавно уперен. Јер, тај прст је давно одлучио да у овој земљи направи крвопролиће.

У духу синтезе, оно што у дубинској психологији зовемо узрок неког болесног или агресивног чина, примењено на данашњи покољ у Либији, изгледало би отприлике овако:

1. Гадафијев пројекат национализације нафте
2. Гадафијево стварање Афричке инвестиционе Банке у Сирту, Гадафијевом родном граду
3. Гадафијево постављање на ноге Афричког Монетарног Фонда који је требало да буде афрички "Робин Худ" у односу на досадашњи пљачкашки "Међународни Монетарни Фонд"

4. Освета увређеног Николе Саркозија коме је пуковник Гадафи покварио себични пројекат "Медитеранске уније", не приставши на то да се оваква унија, по Саркозијевој аутистичној замисли, оствари без Африке

Тридесет милијарди долара које је од Гадафија на почетку бомбардовања бандитским "замрзавањем" украла Обамина администрација припадали су централној либијској Банци и били су предвиђени као либијски допринос финализације афричког уједињења кроз три главна велика пројекта, односно три идеје:

Гадафијев пројекат национализације нафте и Гадафијево стварање Афричке инвестиционе Банке у Сирту, његовом родном граду, као и постављање на ноге већ од 2011. године, Афричког монетарног фонда са капиталом од 42 милијарде долара који је требало да буде независан од досадашњег Међународног монетарног фонда, а са центром у Јаундеу (Камерун). Предвиђен је такође био и пројекат Централне афричке банке са седиштем у Абуџи у Нигерији чија је прва емисија нове "афричке монете" требало да означи крај "Fcfa" (француско-афричке монете под контролом пара-француских финансијских кругова), захваљујући којој финансијски Париз држи своје шапе на одређеном броју афричких земаља већ 50 година.

Тек кроз ову лупу, постаје јасан ратни бес Николе Саркозија, детета и ученика филозофије "ботулизма" и спекулативне (само у релативном смислу - француске) "финансерије", против легендарног вође либијске револуције. Саркози је такође мегаломански и аутистично желео "свој Медитеран", без Африке, на шта Гадафи, наравно, није пристао. Постоји и мишљење да овај мали смешни човек потајно мрзи пуковника јер је од њега тражио да му финансира председничку кампању у Француској, што је Муамер ел Гадафи, такође одбио. Треба знати да су тзв. афрички "диктатори" многим француским "демократима" углавном служили да плаћају и подмазују њихове демократске кампање у Европи.

Гадафијев пројекат национализације нафте и Гадафијево стварање Афричке инвестиционе Банке у Сирту, његовом родном граду, као и постављање на ноге већ од 2011. године, Афричког монетарног фонда са капиталом од 42 милијарде долара који је требало да буде независан од досадашњег Међународног монетарног фонда, а са центром у Јаундеу (Камерун).

Либија и француски "ботулизам"

Пише: Мила Алечковић-Николић
недеља, 03 април 2011 12:16

Али, будући да Америка, пошто је донела хаос и смрт, из покоља у Либији брже-боље већ сада бежи, а да Немачка од почетка сукоба има много лукавији и обазривији став, борбени Саркози имаће ускоро прилику да у Либији, заједно са присталицама филозофа Ботула, против Гадафија ратује сам. Вашингтонска колонијална Сарко-пешадија ни не зна шта је ту, у примењеној философији "ботулизма" у будућности тек чека.

WASP идеологија ММФ-а и даље веша црнце

Афрички монетарни фонд који је Гадафи осмислио (као што већ постоји Азијски и Латиноамерички Монетарни Фонд) требало је да са афричког тла заувек испрати, односно отера незване и обесне госте у виду спекуланата тзв. Међународног Монетарног Фонда (ММФ) који је са свега 25 милијарди долара капитала, преко сумњивих приватизација и терањем афричких земаља да са јавног пређу на приватни монопол, држао на коленима читав црни континент. Будући да је захтев западних земаља да и оне буду део Афричког монетарног фонда (како би га употребиле и контролисале), 16. и 17. децембра у Јаундеу од афричке стране једногласно одбијен, уз одлуку да једино афричке земље, чланице панафричког тржишног пројекта могу да буду део тога фонда, политички запад је по принципу *lex talionis*, тј. утилитарне и неутолјиве жеље за осветом, реаговао брзо и убилачки. Цивили, животи, људска права, све је то било неважно у односу на "НАТО сужење свести", тј. "acting out" овог тешког психијатријског болесника и освету у халуцинацији фантазма моћи, кроз спекулативне доларе. Није им данас важно ни то што се НАТО опет, као сваки шизофреничар и психопата "преварио", па као некада на Косову, "грешком" бомбардовао "своје побуњенике".

Француска, Велика Британија, Италија, као и друга Ротшилдова брачна и ванбрачна деца и потомци који омнипотентно сањају да преко економско-ратних видео игрица манипулишу читавим светом, имају појединачно свако по 2000 милијарди јавног дуга, док за разлику од њих, 46 земаља црне Африке заједно, састављају мање од 400 милијарди долара јавног дуга.

Оно што је заједничко земљама које тренутно великим нагоном смрти руше Либију јесте чињеница да се готово све те земље налазе пред финансијским крахом. Њих управо смрт почиње да начиње, али као и сви слаби људи, уместо да лече себе, они нападају друге. Само Сједињене Америчке Државе имају (по званичним подацима, а то значи још много више од ове наведене цифре) 14 000 милијарди долара дуга.

Либија и француски "ботулизам"

Пише: Мила Алечковић-Николић
недеља, 03 април 2011 12:16

Француска, Велика Британија, Италија, као и друга Ротшилдова брачна и ванбрачна деца и потомци који омнипотентно сањају да преко економско-ратних видео игрица манипулишу читавим светом, имају појединачно свако по 2000 милијарди јавног дуга, док за разлику од њих, 46 земаља црне Африке заједно, састављају мање од 400 милијарди долара јавног дуга.

Ботулизам

Иако философ Жан Батист Ботул, кога је хвалио Саркозијев интелектуални саветник, парафилозоф, Бернар Анри Леви, никада није постојао, ботулизам је, наравно, болест која постоји. Ова специфична парализа са различитим симптомима, међу којима је и разроко и дупло виђење последица је дејства отрова по имену botulinum. Болест има разне облике и појаве, како дечјег, тако и одраслог ступња, а изгледа да су данашњи агресори на Либију оболели од свих њених облика. Иако се ова болест не преноси, од "ботулизма" су поред надри-философа ипак серијски оболели и генерал Пинокио-Саркози, а затим и сви његови НАТО другови који су се бацили на пуковника Гадафија.

Али, наставак развоја ове болести нико не може тачно да предвиди.

Земље које пропадају, а при томе војно насрћу на друге земље које им ништа нису скривиле, исто су што и отровне надуване конзерве из којих се шири опасност болести .

Пуковник Гадафи се делиоцима покварених конзерви сигурно неће предати. Либија ће кад-тад очистити њихов смрад и достојанствено сахранити своје жртве.

А ратоборни Саркози и НАТО коалиција ће се временом уморити. Онда ће вероватно доћи и тренутак свођења рачуна.

"Револуција није пикник", једном је рекао Арафат, а касније је то понављао управо

Либија и француски "ботулизам"

Пише: Мила Алечковић-Николић
недеља, 03 април 2011 12:16

Гадафи.